

وضعیت شرکتهای کوچک و متوسط در مالزی

کد موضوعی: ۳۲۰

شماره مسلسل: ۱۳۰۲۲

خردادماه ۱۳۹۲

گروه: مطالعات محیط کسب و کار

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۱.....	مقدمه
۲.....	۱. تعریف کسب و کارهای کوچک و متوسط در مالزی
۴.....	۲. نقش کسب و کارهای کوچک و متوسط در اقتصاد مالزی
۱۴.....	۳. عملکرد بنگاه‌های کوچک و متوسط در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۱
۱۷.....	۴. سیاست‌های توسعه شرکت‌های کوچک و متوسط
۲۴.....	۵. نظام مالیات در مالزی
۲۷.....	۶. سیاست‌های توسعه برنامه جامع کسب و کارهای کوچک و متوسط در مالزی (۲۰۱۲-۲۰۲۰)
۲۷.....	۷. چالش‌های پیش روی شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی
۲۹.....	جمع‌بندی
۳۰.....	منابع و مآخذ

وضعیت شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی

چکیده

شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs) در مالزی از سهم قابل توجهی در توسعه اقتصادی این کشور برخوردارند. این شرکت‌ها ۹۳/۸ درصد از شرکت‌های فعال در بخش صنعت و ۲۷/۳ درصد از کل تولیدات کارخانجات، ۲۵/۸ درصد ارزش‌افزوده تولید، ۲۷/۶ درصد از دارایی‌های ثابت و ۳۸/۹ درصد از استخدام نیروی کار این کشور را به خود اختصاص داده‌اند. در سال ۲۰۱۰ تعداد کل شرکت‌های کوچک و متوسط مالزی در طیف وسیعی بین ۱۰ تا ۳۰ هزار عدد بود که در طی سال‌های گذشته در وزارتخانه‌های مختلف به ثبت رسیده‌اند. شرکت‌های کوچک و متوسط بخش عمده‌ای از کسب‌وکارها در مالزی هستند و به‌طور عمده در بخش کسب‌وکار عمومی، مواد خام، کشاورزی و بخش صنعت فعالیت می‌کنند. با این حال در اقتصاد مالزی، نقش شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعت به نسبت از اهمیت بیشتری برخوردار است. با این حال، شرکت‌های کوچک و متوسط با مشکلات رایج در مورد بقای خود یا مزیت رقابتی مواجه هستند. آمار نشان‌دهنده این است که در مالزی، شرکت‌های کوچک و متوسط به‌عنوان شرکت‌های رقابتی برای ماندن در بازار با مسائل جدی و موانع زیادی مواجه هستند. به‌نظر می‌رسد به‌منظور دستیابی به دورنمای ۲۰۲۰ و تبدیل شدن به یک کشور کاملاً توسعه‌یافته و صنعتی، پیشرفت‌های آینده مالزی به‌طور عمده در توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط متمرکز باشد.

مقدمه

شرکت‌های کوچک و متوسط (SMEs) سهم قابل توجهی در توسعه اقتصادی، نشاط اجتماعی و ثبات سیاسی هر کشور دارند. ماهیت شرکت‌های کوچک و متوسط متفاوت است. این شرکت‌ها را می‌توان برای هر نوع فعالیت کسب‌وکار^۱ در منطقه شهری یا روستایی تأسیس کرد. می‌توان آنها را ستون فقرات اقتصاد ملی در نظر گرفت (رادام و همکاران، ۲۰۰۸). با توجه به سهم قابل توجه شرکت‌های کوچک و متوسط در توسعه اقتصادی، سازمان‌های مختلف، به‌ویژه دولت، در توسعه این شرکت‌ها اهمیت زیادی دارند. تعهد دولت مالزی و نگرانی آن در توسعه بنگاه‌های کوچک و

متوسط از اوایل دهه ۱۹۷۰ به وضوح مشهود بوده است. در طی طرح دوم جامع صنعتی مالزی^۱ که در سال ۲۰۰۵ پایان پذیرفت، سیاست‌های توسعه شرکت‌های کسب‌وکار کوچک و متوسط ادامه پیدا کرد. در طرح جامع صنعتی سوم، ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۰ که با چشم‌انداز توسعه ۲۰۲۰ این کشور همزمان است، سیاست‌های توسعه مالزی از طریق شرکت‌های کسب‌وکار کوچک همچنان ادامه دارد. در پرتو این برنامه‌ها، تاکنون سیاست‌ها و راهبردهای مختلفی اجرا شده است. طرح‌های جامع صنعتی به منظور ارتقای رشد کارخانجات در تمام نقاط زنجیره ارزش و توسعه خوشه‌ای صنعت^۲ تدوین شد. این طرح‌ها، رویکرد یکپارچه‌ای را در توسعه مناطق صنعتی و فرصت‌هایی برای رشد شرکت‌های کسب‌وکار کوچک فراهم می‌آورد.

۱. تعریف کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در مالزی

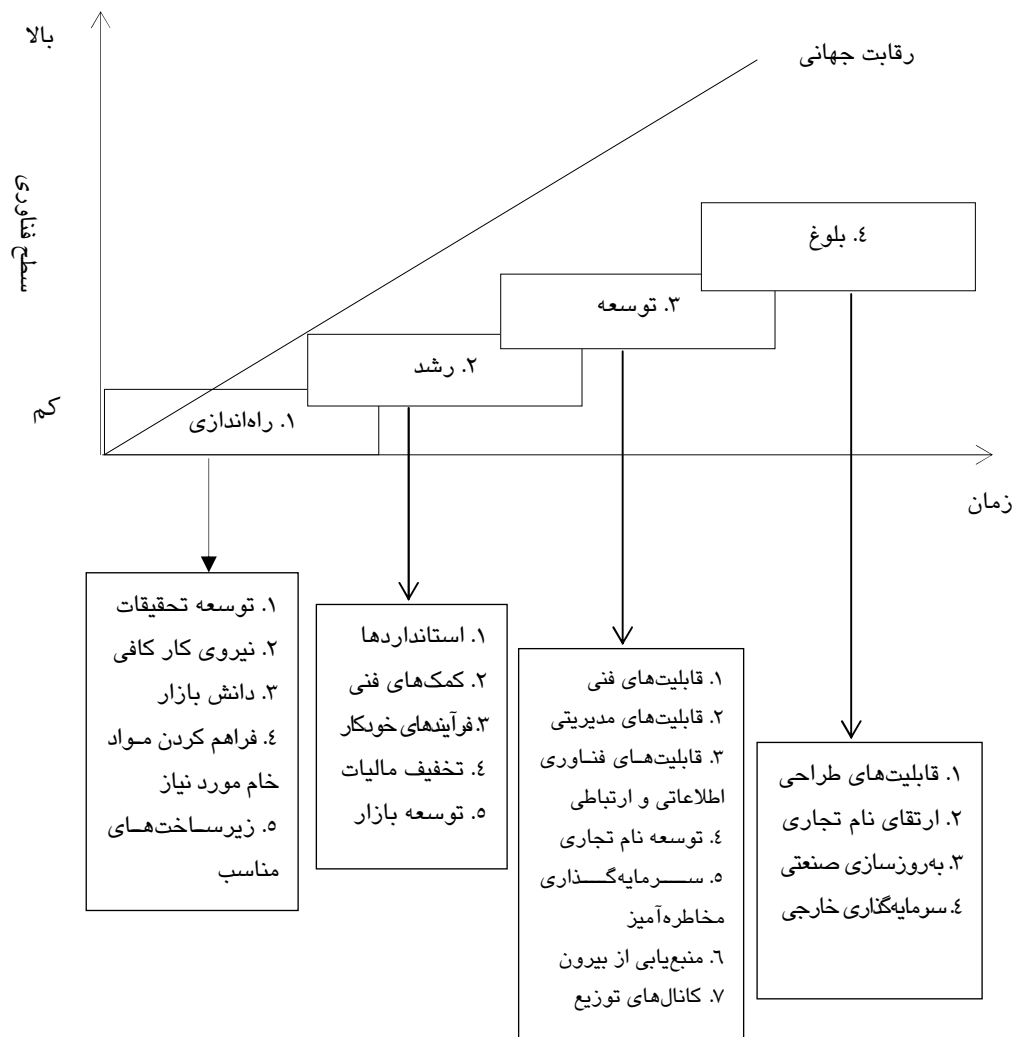
به طور کلی در سراسر جهان تعریف پذیرفته شده‌ای از کسب‌وکار کوچک و متوسط وجود ندارد (هویی،^۳ ۲۰۰۶). با این حال در مالزی، تعریف بنگاه‌های کوچک و متوسط به طور عمده براساس حجم معاملات سالانه و تعداد کل کارگر تمام وقت است (هاشم و عبدالله، ۲۰۰۰). برطبق گفته هاشم (۲۰۰۰) کسب‌وکار کوچک و متوسط در مالزی را می‌توان به سه بخش اصلی کسب‌وکارهای عمومی،^۴ تولید (کارخانه‌های)^۵ و کشاورزی^۶ تقسیم کرد. براساس اطلاعات مؤسسه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط مالزی، شرکت‌های دارای ۵۰ تا ۱۵۰ کارگر تمام وقت در نظر گرفته می‌شوند، در حالی که بین ۵ تا ۵۰ کارگر را شرکت‌های کوچک می‌نامند و کمتر از ۵ کارگر، شرکت‌های خرد^۷ در نظر گرفته می‌شوند. این بنگاه‌ها اغلب به صورت شرکت‌های متوسط، شرکت‌های کوچک و شرکت خرد طبقه‌بندی می‌شوند (جدول ۱).

---

1. Second Industrial Master Plan (IMP2)
 2. Cluster-Based Industrial
 3. Hooi
 4. General Business
 5. Manufacturing
 6. Agriculture
 7. Micro

نمودار ۱. مراحل توسعه سرمایه‌گذاری در بنگاه‌های کوچک و متوسط (چهار مرحله)

جدول ۱. تعریف شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی

حجم معاملات سالانه	
اندازه	تولید مبتنی بر کشاورزی و تولید مبتنی بر خدمات*
خرد	کمتر از ۲۵۰,۰۰۰ رینگیت
کوچک	بین ۲۵۰,۰۰۰ و کمتر از ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ رینگیت
متوسط	بین ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ و ۲,۵۰۰,۰۰۰ رینگیت
تعداد کارگران تمام‌وقت	
خرد	کمتر از ۵ کارگر
کوچک	بین ۵ تا ۵۰ کارگر
متوسط	بین ۵۱ تا ۱۵۰ کارگر

Source: <http://www.smdec.gov.my/node/33>.

* Manufacturing (Including Agro-based) & Manufacturing Related Services

۲. نقش کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در اقتصاد مالزی

بدون شک در طول چند دهه گذشته اقتصاد مالزی به واسطه تحولات گسترده‌ای که در آن صورت گرفته، از بخش مبتنی بر کشاورزی به بخش مبتنی بر صنعت انتقال یافت. در حال حاضر اقتصاد مالزی با انتقال از اقتصاد مبتنی بر صنعت برای رسیدن به دورنمای سال ۲۰۲۰ و برای تبدیل شدن به یک اقتصاد توسعه‌یافته به اقتصاد مبتنی بر دانش تبدیل شده است (اونگ و همکاران، ۲۰۱۰). در اقتصاد مالزی، شرکت‌های کوچک و متوسط به‌عنوان ستون فقرات اقتصاد در نظر گرفته شده است (رادام و همکاران، ۲۰۰۸). شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی، به‌ویژه در بخش‌های صنعتی^۱ نقش بسیار مهمی را در توسعه اقتصاد دارند. با توجه به گزارش مؤسسه توسعه صنایع کوچک و متوسط مالزی^۲ (۲۰۰۲)، این شرکت‌ها ۹۳/۸ درصد از شرکت‌های فعال در بخش صنعت و ۲۷/۳ درصد از کل تولیدات کارخانجات، ۲۵/۸ درصد ارزش‌افزوده تولید، ۲۷/۶ درصد از دارایی‌های ثابت و ۳۸/۹ درصد از استخدام نیروی کار این کشور را به‌خود اختصاص داده بودند. در سال ۲۰۰۶، بیش از ۹۵ درصد کسب‌وکارها در کشور مالزی متعلق به شرکت‌های کوچک و متوسط بودند و سهم این شرکت‌ها از تولید ناخالص داخلی^۳ ۴۷/۳ درصد بود (سرازمی و همکاران، ۲۰۰۹). علاوه بر این، نقش بنگاه‌های کوچک و متوسط در ایجاد فرصت‌های شغلی نیز بسیار مهم و حیاتی است. در سال ۲۰۰۶، ۶۵/۳ درصد نیروی کار ملی کشور مالزی در این شرکت‌ها مشغول به‌کار بودند. با توجه به تحقیق چلیا^۴ و همکاران در سال ۲۰۱۰ تعداد کل شرکت‌های کوچک و متوسط مالزی در طیف وسیعی بین ۱۰۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰ واحد بود که در طی سال‌های گذشته در وزارتخانه‌های مختلف به ثبت رسیده‌اند. شرکت‌های کوچک و متوسط بخش عمده‌ای از کسب‌وکارها در مالزی هستند و به‌طور عمده در بخش کسب‌وکار عمومی، مواد خام، کشاورزی و بخش صنعت فعالیت می‌کنند. با این حال در اقتصاد مالزی، نقش شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تولید^۵ به نسبت از اهمیت بیشتری برخوردار است (قاسم و سلیمان، ۲۰۱۱^۶). براساس اطلاعات وزارت تجارت و صنعت بین‌الملل^۷ مالزی و همچنین قاسم و سلیمان (۲۰۱۱) آمار و ارقام نشان می‌دهند که سهم شرکت‌های کوچک و متوسط در سال ۱۹۹۱ در تولید بالغ بر ۲۰ درصد تولید ناخالص داخلی بوده است. سهم کل اشتغال آن در بخش صنعت ۳۱/۲ درصد است و افزایش قابل توجهی از آن در آینده انتظار

1. Manufacturing Sectors
 2. SMIDEC
 3. GDP
 4. Chelliah
 5. Manufacturing Sector
 6. Kassim and Sulaiman
 7. Ministry of International Trade and Industry

می‌رود. نقش شرکت‌های فعال کوچک و متوسط در بخش صنعت به‌طور قابل توجهی اذعان می‌شود. در مالزی شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعتی به‌طور عمده در فعالیت‌هایی مانند فرآوری و تولید مواد خام، به‌عنوان مثال، نساجی و پوشاک، مواد غذایی، نوشیدنی‌ها، چوب، لاستیک، نفت، فلزات، مونتاژ و ساخت لوازم الکتریکی و الکترونیکی و... نقش دارند (مصطفی و همکاران، ۲۰۱۱). از لحاظ موقعیت جغرافیایی، بسیاری از واحدهای تولیدی در مناطق مرکزی مالزی در اطراف مناطق صنعتی و همچنین ساحل غرب مالزی در سلانگور^۱، جوهور^۲، پراک^۳ و پولائو پینانگ^۴ در حال فعالیت هستند. منطقه جوهور به‌دلیل در دسترس بودن نیروی کار ارزان‌قیمت و فعالیت‌های چوب‌بری دارای بیشترین تراکم شرکت‌های تولیدی مانند منسوجات و پوشاک و صنایع چوبی با ۱۷/۵ درصد و بعد از آن سلانگور (۱۶/۷ درصد)، پراک (۹/۴ درصد) و پولائو (۸/۷ درصد) است. شرکت‌های کوچک و متوسط در سلانگور اغلب در تجهیزات حمل‌ونقل و بخش‌های الکتریکی فعال هستند. بسیاری از بخش‌های دیگر مانند صنعت غذا و مواد غذایی مرتبط با تولید در ایالات پراک و جوهور متمرکز شده است. این تمرکز به‌دلیل تراکم گسترده جنگل در جوهور و پراک و تا حدودی جنگل‌زدایی سلانگور است تا اینکه ارتباطات و زیرساخت‌های حمل‌ونقل با پایتخت مالزی و با سایر نقاط مالزی و جهان فراهم باشد. دو ایالت سلانگور و پولائو پینانگ، کانون شرکت‌های کوچک و متوسط بخش صنعت برق و الکترونیک مالزی هستند. در این دو ایالت ۱۵۴ شرکت کوچک و متوسط در بخش صنعت برق و الکترونیک در حال فعالیت هستند. در مالزی، شرکت‌های برق و قطعات الکترونیکی کوچک و متوسط به‌طور قابل توجهی در اقتصاد نقش مثبت دارند. این بخش به‌عنوان بخشی با ارزش‌افزوده بالای اقتصادی و تراکم دانش بالا^۵ در نظر گرفته شده است. به گفته مقامات وزارت توسعه صنایع^۶ در سال ۲۰۰۸، خروجی کل ناخالص صنایع برق و الکترونیک در اقتصاد ۹/۵۳ میلیارد دلار آمریکا و صادرات این بخش بالغ بر ۴/۷۵ میلیارد دلار آمریکا بوده است.

۲-۱. شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعت

شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعت مالزی در فعالیت‌هایی مانند پردازش و تولید مواد خام، همچون مواد غذایی، نوشیدنی‌ها، منسوجات، نفت، چوب، لاستیک و مونتاژ قطعات و ساخت دستگاه‌های

---

1. Selangor
2. Johor
3. Perak
4. Pulau Pinang
5. High knowledge Intensive
6. Ministry of Industrial Development

الکترونیکی و الکترونیک و... فعال هستند (جدول ۳). این شرکت‌ها بیش از ۹۰ درصد از کل موسسات تولیدی در کشور مالزی را تشکیل می‌دهند. با توجه به گزارش مؤسسه توسعه صنایع کوچک و متوسط (SMIDEC)^۱ (۲۰۰۲) شرکت‌های کوچک و متوسط به اندازه ۲۷/۳ درصد از تولید کل اقتصادی و ۲۵/۸ درصد از محصولات با ارزش افزوده در مالزی نقش داشته و ۳۸/۹ درصد از سهم اشتغال را به خود اختصاص داده‌اند. همان‌طور که در جدول ۳ نشان داده شده است، شرکت‌های کوچک و متوسط ۹/۷ درصد در طی سال ۲۰۰۲-۲۰۰۳ رشد کرده‌اند. با توجه به بهبود بهره‌وری نیروی کار در شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی، ارزش افزوده تولید شده ۱۱/۸ درصد و اشتغال ۳/۷ درصد گسترش یافته است. جدول ۲ نشان می‌دهد که در نتیجه رشد ۳/۷ درصدی اشتغال که توسط شرکت‌های کوچک و متوسط ایجاد شده است، سهم اشتغال‌زایی شرکت‌های کوچک و متوسط از ۳۱/۵ درصد در سال ۲۰۰۲ به ۳۲/۵ درصد در سال ۲۰۰۳ گسترش یافته است.

جدول ۲. سهم شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعت

شاخص‌ها	ارزش (میلیون رینگیت)		سهم ایجاد شده در بازه بخش صنعتی (درصد)		رشد سالیانه (درصد)
	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۳	
بازده کل	۶۲/۸	۶۸/۹	۲۹/۱	۲۹/۱	۹/۷
ارزش افزوده	۱۲/۷	۱۴/۲	۲۵/۸	۲۶/۱	۱۱/۸
استخدام	۳۶۲/۳۴۵	۳۷۵/۸۴۰	۳۱/۵	۳۲/۵	۳/۷

Source: Saleh and Ndubisi, 2006.

همان‌طور که در جدول ۳ نشان داده شده است، افزایش هزینه‌های نیروی کار به ازای هر کارمند و مطابقت آن با افزایش ارزش افزوده به ازای هر کارمند، دلالت بر بازار کار رقابتی دارد. بنابراین، به‌منظور بهبود رقابت‌پذیری شرکت‌های کوچک و متوسط در کشور مالزی کاهش هزینه‌های واحد کاری ضروری است. با این وجود، با توجه به شرکت ملی بهره‌وری مالزی، شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تولید در سال ۲۰۰۳، در همه شاخص‌های مهم اقتصادی عملکرد خوبی داشته است.

جدول ۳. بهره‌وری کاری و سرمایه‌ای شرکت‌های کوچک و متوسط در سال ۲۰۰۳

بهره‌وری کاری و سرمایه‌ای	ارزش	رشد (درصد)
تولید به ازای هر کارگر (رینگیت)	۱۸۳/۲۲۲	۵/۶
ارزش‌افزوده به ازای هر کارگر (رینگیت)	۳۷/۶۷۵	۷/۸
هزینه کاری به ازای هر کارگر (رینگیت)	۱۸/۶۷۵	۷/۳
ارزش‌افزوده به ازای هزینه نیروی کار (تعداد)	۲/۰	۰/۴
هزینه واحد کار (عدد)	۰/۱	۱/۶
دارایی‌های ثابت به ازای هر کارگر (رینگیت)	۳۵/۷۹۲	۴/۰
ارزش‌افزوده به ازای دارایی‌های ثابت (تعداد)	۱/۱	۳/۶

Source: Ibid.

جدول ۴ سهم شرکت‌های کوچک و متوسط را در بازده اقتصادی و در تولید محصولات با ارزش‌افزوده و همچنین رشد آنها نشان می‌دهد.

جدول ۴. سهم تولید، میزان رشد تولید، سهم در تولید محصولات با ارزش‌افزوده و میزان رشد محصولات با ارزش‌افزوده شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تولید در سال ۲۰۰۳

بخش	میزان تولید (درصد)	میزان رشد تولید (درصد)	درصد تولید محصولات با ارزش‌افزوده	درصد رشد محصولات با ارزش‌افزوده
مواد غذایی و نوشیدنی	۳۰/۶	۹/۱	۱۹/۸	۱۶/۳
چوب و محصولات چوبی	۸/۳	*۱۱/۵	۹/۶	**۱۶/۳
لاستیک و محصولات پلاستیک	۱۰/۸	۸/۸	۱۲/۲	۱۳/۳
ماشین‌آلات و تجهیزات	۲/۹	۸/۹	۴/۲	۱۱/۳
حمل و نقل	۲/۵	-۲/۳	۳/۳	-۰/۵
نساجی و پوشاک	۲/۲	***۱/۲	۳/۲	***۴/۷
مواد شیمیایی و محصولات شیمیایی	۱۱/۹	۱۰/۶	۱۲/۶	۱۶/۳
فلز و محصولات فلزی	۱۳/۶	-	۱۳/۹	-
برق و الکترونیک	۵/۲	-	۵/۱	-
محصولات معدنی غیرفلزی	۴/۸	۱۰/۵	۶/۶	۱۳/۷

مأخذ: شرکت ملی بهره‌وری مالزی.

* رشد در بخش تولید مبلمان (۶/۳ درصد) و در بخش محصولات چوبی (۵/۲ درصد).

** رشد در بخش تولید مبلمان (۸/۰ درصد) و در بخش محصولات چوبی (۸/۳ درصد).

*** در بخش تولید پارچه رشد ۲/۰ درصد است، در حالی که رشد بخش تولید پوشاک کاهش ۰/۸- درصدی دارد. نرخ کل رشد بخش منسوجات و پوشاک ۱/۲ درصد است.

**** در بخش تولید پارچه رشد ۳/۵ درصد است، در حالی که رشد بخش تولید پوشاک کاهش ۱/۲ درصدی دارد. نرخ کل رشد بخش منسوجات و پوشاک ۴/۷ درصد است.

جدول همچنین نشان می‌دهد که بخش مواد غذایی و آشامیدنی بیشترین بازده را داشته است (۳۰/۶ درصد)، پس از آن فلزات و محصولات فلزی (۱۳/۶ درصد) و سپس مواد شیمیایی و محصولات شیمیایی قرار دارند. علاوه بر این، سهم بخش برق و الکترونیک در تولید در مجموع ۲۳/۱ درصد است، اما تنها ۵/۲ درصد آن متعلق به شرکت‌های کوچک و متوسط است که این آمار دلالت بر تسلط شرکت‌های چندملیتی^۱ در صنعت دارد. کاهش تولید وسایل نقلیه موتوری و حمل‌ونقل با توجه به کاهش تعرفه‌ها در نتیجه توافقنامه تجارت آزاد آسه‌آن^۲ است. مصرف‌کنندگان به دلیل عدم اطمینان، خرید خود را محدود کردند و در نتیجه عرضه قطعات و لوازم شرکت‌های کوچک و متوسط تحت تأثیر قرار گرفت.

همان‌طور که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، بخش مواد غذایی و نوشیدنی‌ها به دلیل موانع کم ورود کسب‌وکارهای جدید به این بخش، دارای بالاترین نرخ اشتغال (۱۶/۶ درصد) است. شرکت‌های کوچک و متوسط به شدت از فرصت‌های بازار در عرضه مواد غذایی حلال آگاه شده‌اند و رشد قوی این بخش نشان‌دهنده این روند است.

بخش چوب و محصولات چوبی با نرخ مشارکت (۱۶/۲ درصد) دومین تأثیر مثبت را بر توسعه ظرفیت‌ها و ارتقای فن‌آوری داشته است.

محصولات لاستیکی با ۱۳/۱ درصد بعد از آن قرار دارد. این بخش به‌عنوان بخشی با پیشرفته‌ترین خط تولید همراه با سرمایه بالا و همچنین بهره‌وری پیشرفته در خط فرآیند محصولات دیده شده است. این بخش به دلیل تبدیل دارایی‌های ثابت و استفاده بهینه‌تر سرمایه، منجر به افزایش بالا در بهره‌وری سرمایه شده است. سهم این صنعت به‌طور فعال در بازارهای صادراتی جدید مانند چین، هنگ‌کنگ، ژاپن و سنگاپور در حال گسترش است. با این حال، ایالات متحده آمریکا در بازار مصرف مواد لاستیکی همچنان برتری خود را حفظ کرده است.

---

1. Multinational Corporations (MNCs)
2. ASEAN Free Trade Agreement (AFTA)

جدول ۵. توزیع استخدام شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعت در سال ۲۰۰۳

زیربخش صنعت	استخدام توسط شرکت‌های کوچک و متوسط (درصد)	رشد استخدام (درصد)
مواد غذایی و نوشیدنی	۱۶/۶	۳/۵
چوب و محصولات چوبی	۱۶/۲	*۱۳/۳
لاستیک و محصولات پلاستیک	۱۳/۱	۴/۴
ماشین‌آلات و تجهیزات	۱/۴	-۴/۳
حمل و نقل	۲/۸	۱/۱
نساجی و پوشاک	۷/۲	** -۶/۶
مواد شیمیایی و محصولات شیمیایی	۵/۳	۱۹/۳
فلز و محصولات فلزی	۱۲/۹	-
برق و الکترونیک	۵/۸	-

Source: Saleh and Ndubisi, 2006.

* رشد در بخش تولید میلمان (۱۱/۴ درصد) و در بخش محصولات چوبی (۱/۹ درصد).

** کاهش کل ۶/۶- درصدی در نتیجه کاهش در تولید پارچه (۳/۳- درصد) و پوشاک (۳/۳- درصد).

۱۲/۹ درصد کل بنگاه‌های کوچک و متوسط در مالزی، به تولید فلزات و محصولات فلزی اختصاص دارد (جدول ۵). این شرکت‌ها به خوبی به افزایش تقاضا و قیمت‌های بالا برای محصولات آهن و فولاد در بازار صادرات از طریق گسترش سریع تولید پاسخ داده‌اند. سایر کارفرمایان تولید عمده عبارتند از: منسوجات و پوشاک و همچنین مواد شیمیایی و محصولات شیمیایی. بخش نساجی و پوشاک نیروی کار زیادی دارد، اما با کاهش میزان اشتغال به نفع میزان سرمایه ورودی، تمایل به تنظیم یک سری تغییرات دارد (به عنوان مثال، کاهش استفاده از هزینه‌های عامل^۱).^۲

همان‌طور که در جدول ۶ نشان داده شده، بیشترین تراکم شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش نساجی و پوشاک (۱۸/۲ درصد)، به دنبال آن مواد غذایی و نوشیدنی‌ها (۱۵/۲ درصد)، فلزات و محصولات فلزی (۱۴/۸ درصد) و چوب و محصولات چوبی (۱۴/۱ درصد) است.

1. Factor Costs

۲. هزینه‌های عامل عبارت است از کل هزینه‌های مصرف شده در تولید یک محصول.

جدول ۶. توزیع شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش صنعتی (۲۰۰۳)

بخش	تعداد مؤسسات	شرکت‌های کوچک و متوسط	نسبت شرکت‌های کوچک و متوسط (درصد از کل)
منسوجات و پوشاک	۳,۴۱۹	۳,۳۱۹	۱۸/۲
مواد غذایی و نوشیدنی‌ها	۲,۹۴۹	۲,۷۴۹	۱۵/۲
فلزی و محصولات فلزی	۲,۹۱۸	۲,۷۰۹	۱۴/۸
چوب و محصولات چوبی	۲,۷۷۶	۲,۵۸۲	۱۴/۱
کاغذ، چاپ و نشر	۱,۲۸۸	۱,۱۹۵	۶/۵
ماشین‌آلات و مهندسی	۱,۲۴۹	۱,۱۳۵	۶/۲
محصولات پلاستیکی	۱,۱۲۱	۹۸۸	۵/۴
برق و الکترونیک	۷۰۹	۵۴۳	۳/۰
محصولات معدنی غیرفلزی	۸۹۳	۸۰۳	۴/۴
جواهرات	۷۳۳	۶۶۶	۳/۶
پتروشیمی و مواد شیمیایی	۷۱۲	۵۲۶	۲/۹
تجهیزات حمل‌ونقل	۵۰۷	۴۳۳	۲/۴
لاستیک و محصولات لاستیکی	۴۸۲	۳۶۶	۲/۰
روغن نخل و محصولات روغن خرما	۴۳۴	۱۵۵	۰/۸
چرم	۶۷	۶۵	۰/۴
کل	۲۰,۴۵۵	۱۸,۲۷۱	

۲-۲. شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات

بر مبنای آمارهای موجود ۱۹۲,۵۲۷ شرکت در بخش خدمات وجود دارند که ۱۸۶,۷۲۸ (۹۶/۷ درصد) از این شرکت‌ها بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند. همان‌طور که در جدول ۷ نشان داده شده است، بخش آموزش و خدمات بهداشت با مجموع ۸,۴۳۸ شرکت از ۸,۵۵۸ (۹۸/۶ درصد) و به دنبال آن تجارت عمده‌فروشی و خرده‌فروشی با ۱۶۵,۶۴۰ شرکت از ۱۷۰,۰۴۶ (۹۷/۴ درصد) و خدمات انتخابی^۱ (آژانس‌های مستقلی که خدمات سربازی را ارائه می‌کنند) با ۳,۸۴۴ شرکت از ۴,۱۴۶ شرکت (۹۲/۷ درصد) بالاترین میزان شرکت‌های کوچک و متوسط را به خود اختصاص داده‌اند.

اندازه شرکت (اقتصاد مقیاس که می‌تواند صرفه‌های حاصل از مقیاس را داشته باشد) یک عامل حیاتی در بخش خدمات مخابرات است و به این ترتیب مشارکت شرکت‌های کوچک و متوسط در آن صنعت محدود شده است. تجارت عمده‌فروشی با ۸/۵ درصد از مجموع ۵۲۷,۱۹۲ شرکت در رتبه دوم بخش خدمات قرار دارد (جدول ۸). شرکت‌های کوچک و متوسط از نظر گردش مالی فروش ۸۴/۳ درصد از تمام شرکت‌های درگیر در بخش عمده‌فروشی را تشکیل می‌دهند (نگاه کنید به جدول ۹).

1. Selected Services

همان‌طور که در جدول ۹ نشان داده شده است، اکثریت این شرکت‌ها (۳۵/۷ درصد) در رده متوسط فروش یعنی چیزی بین ۱ میلیون تا ۵ میلیون رینگیت قرار دارند. شایان ذکر است که حجم (به‌عنوان مثال، فروش و انبار) در یک صنعت عمده‌فروشی ضروری است که توسط حاشیه سود کم^۱ و گردش مالی سریع^۲ مشخص می‌شود. اکثر شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تجارت عمده‌فروشی شرکت‌های خرد و کوچک هستند و بین ۵ تا ۱۹ کارگر را در استخدام دارند. از لحاظ مشخصات، بخش تجارت خرده‌فروشی در ارتباط با تولید و مصرف، ایجاد فرصت‌های شغلی برای جوانان، زنان و خوداشتغالی بسیار مهم است. همان‌طور که در جدول ۱۰ نشان داده شده است، بیشتر شرکت‌های کوچک و متوسط در این بخش اندازه کوچک دارند و اغلب مالکیت و اداره کسب‌وکار با خانواده است.

جدول ۷. توزیع شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات (اندازه)

اندازه شرکت	تعداد شرکت	سهم (درصد)
خرد	۱۱۴,۸۴۰	۵۹/۶
کوچک	۵۳,۶۱۲	۲۷/۸
متوسط	۱۷,۹۷۶	۹/۳
بزرگ	۶,۰۹۹	۳/۲
کل	۱۹۲,۵۲۸	

Source: Saleh and Ndubisi, 2006.

جدول ۸. توزیع شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات (زیربخش)

زیربخش	تعداد کل شرکت‌ها	تعداد کل شرکت‌های کوچک و متوسط
آموزش و خدمات بهداشت	۸,۵۵۸	۸,۴۳۸
خدمات حرفه‌ای	۵,۵۴۸	۴,۸۴۰
خدمات انتخابی	۴,۱۴۶	۳,۸۴۴
حمل‌ونقل و ارتباطات	۳,۹۰۸	۳,۴۷۳
خدمات صنعت کامپیوتری	۲۸۳	۱۸۶
تجارت عمده‌فروشی و خرده‌فروشی	۱۷۰,۰۴۶	۱۶۵,۶۴۰
مخابرات	۳۸	۷
کل	۱۹۲,۵۲۷	۱۸۶,۴۲۸

Source: Ibid.

1. Low Margins
2. Rapid Turnover

جدول ۹. مشخصات شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تجارت عمده‌فروشی

نوع	طبقه‌بندی نیروی کار		طبقه‌بندی گردش مالی	
	تعداد کارکنان	تعداد شرکت‌های کوچک و متوسط (درصد)	طبقه‌بندی گردش مالی فروش (RM)	تعداد شرکت‌های کوچک و متوسط (درصد)
خرد	< ۵	۶,۵۰۸	< ۱۹۹,۹۹۹	۶/۱۴
کوچک	۵-۱۹	۸,۳۸۶	۱ تا ۲۰۰,۰۰۰ میلیون	۳۴
متوسط	۲۰-۵۰	۱,۰۹۴	۱ تا ۵ میلیون	۳۵/۷
بزرگ	> ۵۰	۳۹۸	> ۵,۰۰۰,۰۰۰	۱۵/۷
کل		۱۶,۳۸۶		۱۶,۳۸۶

Source: Ibid.

بخش خرده‌فروشی با ۶۶۰,۱۵۳ شرکت و پوشش ۸۰ درصدی کل شرکت‌ها، بزرگ‌ترین بخش خدمات است. جدول ۱۰ نشان می‌دهد که درصد زیادی از شرکت‌ها (۶۶/۹ درصد) حجم فروش کمتر از RM ۲۰۰,۰۰۰ را دارند. اکثر این شرکت‌ها کمتر از پنج کارگر دارند. از این‌رو این بخش از طریق ایجاد ارتباط بین تولید و مصرف و ایجاد فرصت‌های شغلی به‌ویژه برای جوانان، زنان و خوداشتغالی، نقش مهمی را ایفا می‌کند. بسیاری از مالکیت شرکت‌های این بخش انحصاری و اداره کسب‌وکار آنها در دست خانواده^۱ است.

جدول ۱۰. مشخصات شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تجارت خرده‌فروشی

نوع	استخدام		گردش مالی فروش	
	تعداد کارکنان	تعداد شرکت‌های کوچک و متوسط (درصد)	طبقه‌بندی گردش مالی فروش (RM)	تعداد شرکت‌های کوچک و متوسط (درصد)
خرد	> ۵	۱۳۰,۷۷۳	> ۱۹۹,۹۹۹	۶۶/۹
کوچک	۵-۱۹	۲۱,۶۵۵	۱ تا ۲۰۰,۰۰۰ میلیون	۲۶/۳
متوسط	۲۰-۵۰	۸۱۶	۱ تا ۵ میلیون	۵/۶
بزرگ	< ۵۰	۴۱۶	< ۵,۰۰۰,۰۰۰	۱/۲
کل		۱۵۳,۶۶۰		۱۵۳,۶۶۰

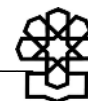
مشخصات بخش خدمات حمل‌ونقل در جدول ۱۱ خلاصه شده است. این بخش شامل

فعالیت‌های زیر است:

- تدارکات و باربری (به‌عنوان مثال، کشتیرانی)،

- ذخیره‌سازی و انبارداری،

- حمل‌ونقل جاده‌ای،

- حمل و نقل دریایی و درون مرزی،
- عملیات بزرگراه‌ها،
- خدمات حمل بسته (پیک)،
- حمل و نقل اتوبوس‌های عمومی،
- خدمات پارکینگ ماشین.

ارائه خدمات تدارکات و باربری در زمینه انتقال قطعات و اجزای سازنده از طریق شرکت‌های چندملیتی به شرکت‌های کوچک و متوسط اهمیت دارد. این خدمات همچنین ارتباطات حیاتی را در تجارت صنعتی ارائه می‌دهند. همان‌طور که در جدول ۱۱ نشان داده شده است، ۳,۹۰۸ شرکت وجود دارد که خدمات حمل و نقل و ارتباطی را ارائه می‌دهند که ۸۹ درصد آنها شرکت‌های کوچک و متوسط هستند.

جدول ۱۱. مشخصات شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات حمل و نقل و ارتباطات

گردش مالی فروش			نیروی کار			نوع
(درصد)	تعداد شرکت‌های کوچک و متوسط	طبقه‌بندی گردش مالی فروش (RM)	(درصد)	تعداد شرکت‌های کوچک و متوسط	تعداد کارکنان	
۱۹/۷	۷۷۳	۱۹۹,۹۹۹ >	۱۷/۸	۶۹۴	۵ >	خرد
۳۶/۵	۱,۴۲۹	۱ تا ۲۰۰,۰۰۰ میلیون	۴۹/۵	۱,۹۳۵	۱۹-۵	کوچک
۳۲/۵	۱,۲۷۱	۱ تا ۵ میلیون	۲۱/۴	۸۳۴	۵۰-۲۰	متوسط
۱۱/۳	۴۴۵	۵,۰۰۰,۰۰۰ <	۱۱/۳	۴۴۵	۵۰ <	بزرگ
۱۰۰	۳,۹۰۸		۱۰۰	۳,۹۰۸		کل

Source: Saleh and Ndubisi, 2006.

مشخصات شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات حرفه‌ای در جدول ۱۲ خلاصه شده است. این بخش تحت طبقه‌بندی استاندارد صنعت مالزی به شرح زیر تعریف می‌شود:

- غیرفنی: حقوقی، حسابداری، کسب و کار، مدیریت مشاوره و تبلیغات،
- فنی: معماری، مهندسی، نقشه‌برداری و سایر فعالیت‌های فنی.

همان‌طور که در جدول ۱۲ نشان داده شده است، شرکت‌های کوچک و متوسط بزرگ‌ترین قسمت و شامل ۹۶/۹ درصد از کل شرکت‌های هستند که در این بخش وجود دارند.

جدول ۱۲. توزیع شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات حرفه‌ای

براساس طبقه‌بندی نیروی کار			خدمات حرفه‌ای
درصد شرکت‌های کوچک و متوسط	تعداد کل شرکت‌های کوچک و متوسط	تعداد کل شرکت‌ها	
۹۸/۳	۲,۵۹۵	۲,۶۳۹	حقوقی
۹۶/۶	۹۵۸	۹۹۱	حسابداری
۹۸/۴	۷۱۹	۷۳۰	معماری
۹۱/۶	۴۷۸	۵۲۲	مهندسی
۹۲/۸	۴۷۸	۵۱۵	نقشه‌برداری
۱۰۰	۱۵۱	۱۵۱	طراحی
۹۶/۹	۵,۳۷۹	۵,۵۴۸	کل

Source: Ibid.

۳. عملکرد بنگاه‌های کوچک و متوسط در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۱

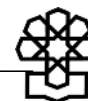
براساس سرشماری اقتصادی، بنگاه‌های کوچک و متوسط در مالزی بیش از ۹۵ درصد کل کسب‌وکارها (بین سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۱) را تشکیل می‌دهند. در سال‌های اخیر، عملکرد بنگاه‌های کوچک و متوسط با توجه به سیاست‌های طرفدار رشد با استقرار شورای توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط ملی مطلوب بوده است.

داده‌های زمانی تصحیح شده گروه آمار مالزی (DOSM)^۱ براساس تولید ناخالص ملی در قیمت‌های سال ۲۰۰۵ نشان داد که نرخ رشد سالیانه ۶/۳ درصد تولید ناخالص ملی بنگاه‌های کوچک و متوسط در دوره بین سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۱، بالاتر از نرخ رشد ۴/۵ درصد جمع اقتصاد است. این تجزیه و تحلیل با داده‌های سری قبلی تولید ناخالص ملی براساس قیمت سال ۲۰۰۰ سازگار است که روند یکسانی را نشان می‌دهد، جایی که رشد تولید ناخالص ملی بنگاه‌های کوچک و متوسط همواره عملکرد بهتری نسبت به رشد جمع اقتصاد سال ۲۰۰۴ داشته است. از این رو، سهم بنگاه‌های کوچک و متوسط در اقتصاد از ۲۹/۴ درصد در سال ۲۰۰۵ به ۳۲/۵ درصد در سال ۲۰۱۱ افزایش یافته است.

عملکرد بنگاه‌های کوچک و متوسط در مالزی در سال ۲۰۱۱

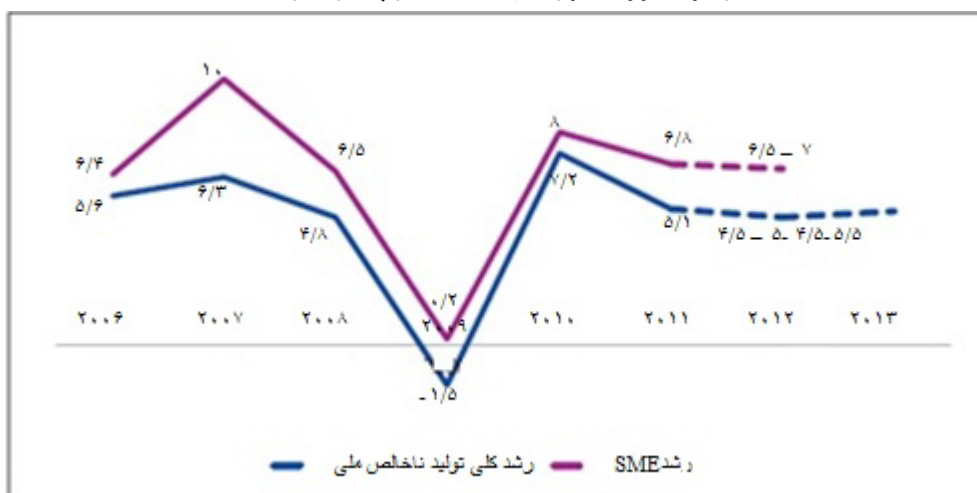
در سال ۲۰۱۱، بنگاه‌های کوچک و متوسط نسبت به ثبت رشد ۶/۸ درصدی نسبتاً قوی تولید ناخالص ملی براساس تقاضاهای داخلی و سیاست‌های حمایت شده دولت توانا باقی ماندند که برخلاف پس‌زمینه رشد میانه‌روتر ۵/۱ درصد جمع اقتصاد در سال ۲۰۱۱ بود. اشتغال و رشد بهره‌وری

1. Department of Statistics Malaysia

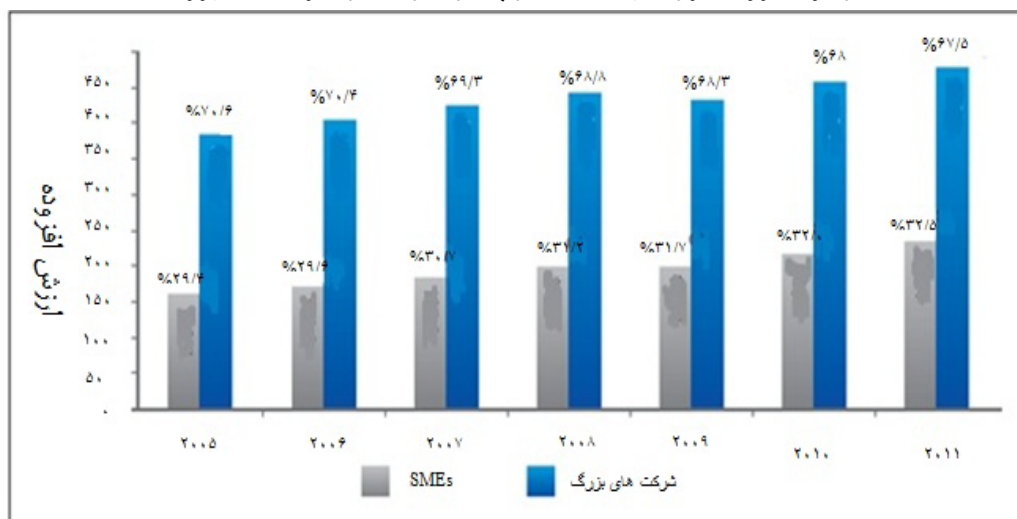

نیروی کار بنگاه‌های کوچک و متوسط نیز از اشتغال و رشد بهره‌وری کل بالاتر بود. اشتغال بنگاه‌های کوچک و متوسط تا ۳/۹ درصد رشد کرد (کل رشد اشتغال: ۳/۷ درصد) درحالی‌که بهره‌وری بنگاه‌های کوچک و متوسط تا ۲/۸ درصد گسترش یافت (رشد بهره‌وری کل: ۲/۱ درصد).

نمودار ۲. ارزش افزوده بنگاه‌های کوچک و متوسط

نمودار ۳. ارزش افزوده بنگاه‌های کوچک و متوسط و شرکت‌های بزرگ

رشد تولید ناخالص ملی بنگاه‌های کوچک و متوسط در سال ۲۰۱۱ توسط تمام بخش‌ها صورت گرفته است. رشد بخشی کلی، با رشد بنگاه‌های کوچک و متوسط در هریک از این بخش‌ها، پیشی گرفت (به جدول ۱۳ مراجعه کنید). بالاترین رشد در بخش تولید (۷/۶ درصد) و به دنبال آن در بخش کشاورزی و خدمات هرکدام با ۶/۴ درصد بوده است.

عملکرد قوی بنگاه‌های کوچک و متوسط در بخش تولید، با رشد زیاد مصرف‌کننده و خوشه‌های اولیه صنعت^۱ یعنی مواد غذایی، پوشاک و منسوجات و محصولات مرتبط با ساخت‌وساز از قبیل مواد معدنی غیرفلزی و محصولات فلزی ساختگی، بیمه شده است. این امر به واسطه اجرای اولیه برنامه تحول دولت (GTP)^۲ در فعالیتهای مهندسی عمران در مناطق روستایی و همچنین برنامه‌های مختلف تحت برنامه تحول اقتصادی (ETP)^۳ محقق و منجر به فعالیتهای ساخت‌وساز قوی شد. این پروژه‌های زیربنایی دولت اثر سرریزی بر منفعت عرضه‌کنندگان بنگاه‌های کوچک و متوسط در بخش تولید داشت.

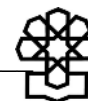
جدول ۱۳. تولید ناخالص ملی بنگاه‌های کوچک و متوسط و رشد کلی تولید ناخالص ملی
فعالیت‌های کلیدی اقتصادی در سال ۲۰۱۱ (در قیمت‌های سال ۲۰۰۵)

سال ۲۰۱۱ (درصد تغییر سالیانه)		عنوان
رشد کل تولید ناخالص ملی	رشد تولید ناخالص ملی بنگاه‌های کوچک و متوسط	
-۵/۷	۳/۴	معدن و استخراج
۴/۶	۲/۹	ساختمانی و بنایی
۵/۹	۶/۴	کشاورزی
۴/۷	۷/۶	صنعت
۷	۶/۴	خدمات
۵/۱	۶/۸	کل

مأخذ: گزارش سالیانه مالزی ۲۰۱۱.

در همین حال، رشد بالاتر بنگاه‌های کوچک و متوسط در بخش خدمات از فعالیتهای تجارت عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، از جمله تجارت وسایل نقلیه موتوری ناشی می‌شود، که جزء اصلی ارزش‌افزوده بخش بنگاه‌های کوچک و متوسط را شکل می‌دهد (۵۲ درصد از سهم کل). خدمات مصرف‌کننده‌گرای دیگر، مانند خدمات مالی، بیمه، املاک و مستغلات و کسب‌وکار در ادامه قرار دارند که از طریق هزینه‌های زیاد مصرف‌کنندگان در سال ۲۰۱۱ و خدمات مواد غذایی و نوشیدنی، از جمله رستوران‌ها، حمل‌ونقل و ذخیره‌سازی و خدمات خصوصی و همچنین پشتیبانی از رشد بخش خدمات در طول سال، حمایت می‌شدند. در مورد بخش کشاورزی، کشاورزان در فعالیتهای مرتبط با مواد غذایی و خرده مالکان در زیربخش‌های لاستیک و روغن خرما به دلیل تقاضای بالای جهانی، افزایش قیمت بالای کالاها و شرایط آب و هوایی مطلوب، بهره‌مند می‌شدند.

1. Primary Related Cluster Industries
2. Government Transformation Programme (GTP)
3. Economic Transformation Programme (ETP)

۴. سیاست‌های توسعه شرکت‌های کوچک و متوسط

۴-۱. نظام تأمین مالی در مالزی

سرمایه اصلی شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی از طریق بانک‌های خصوصی تأمین می‌شود. اکثر بانک‌ها از جمله بانک‌های تجاری و شرکت‌های مالی^۱ تأمین مالی شرکت‌های کوچک و متوسط را برعهده دارند. تا پایان سال ۱۹۹۹ نسبت تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط به مبلغ کل وام بانک‌ها ۳۰/۱ درصد بود که در پایان سال ۲۰۰۶ این نسبت به ۴۴/۵ درصد افزایش پیدا کرده است. این روند نشان می‌دهد که کمک بانک‌ها در تأمین منابع مالی شرکت‌های کوچک و متوسط افزایش یافته است. بررسی داده‌ها از ژانویه تا ماه می ۲۰۰۷ نشان داد که نهادهای بانکی تأمین مالی بالغ بر ۱۹/۳ میلیارد رینگیت را به ۴۲,۰۰۰ شرکت کوچک و متوسط تأیید کرده‌اند.^۲ علاوه بر این، ۵/۵۹ میلیارد رینگیت در پایان ماه می سال ۲۰۰۷ پرداخت شده است. همچنین ۶ بانک متعلق به دولت به نام‌های بانک کسب‌وکارهای کوچک و متوسط،^۳ بانک اکزیم،^۴ بانک سیمپانان ناسیونال،^۵ بانک کرجاساما راکات برهاد مالزی،^۶ بانک برهاد مالزی پمبانگونان^۷ و بانک پرتانیان مالزی^۸ تأمین منابع مالی مورد نیاز ۱۸۰۰۰ شرکت را به ارزش ۶/۹ میلیارد رینگیت تأیید کرده‌اند. این تأمین مالی توسط بانک‌های دولتی به‌عنوان مکمل تأمین مالی مؤسسات بانکی خصوصی عنوان شده است. تخمین زده می‌شود که از کل ۱۱۰,۰۰۰ میلیارد رینگیت که به شرکت‌های کوچک و متوسط اختصاص داده می‌شود سهم مالی مؤسسات بانکی و بانک‌های دولتی در سال ۲۰۰۷، حدود ۵۱ میلیارد رینگیت بوده است.

1. Finance Companies
2. Minato, Ku, 2008.
3. SME
4. EXIM
5. Simpanan Nasional
6. Kerjasama Rakyat Malaysia Berhad
7. Pembangunan Malaysia Berhad
8. Pertanian Malaysia

جدول ۱۴. بودجه دولت به شرکت‌های کوچک و متوسط

(واحد پول: میلیارد رینگیت)

موقوفات	پرداخت	تعداد درخواست‌های تأیید شده	تخصیص (بودجه)	تعداد طرح‌ها	نوع تأمین بودجه
۴/۵	۷۰/۶۷	۱,۱۳۰,۷۹۲	۱۲/۳۸	۶۰	وام
NA	۰/۶۸	۲۸,۰۹۹	۲/۳۱	۱۹	کمک‌های بلاعوض
۰/۵۶	۰/۵۶	۱۴۲	۰/۰۸	۲	سرمایه
۰/۳۵	۰/۴۸	۱۴۸	۱/۵۷	۷	سرمایه خطرپذیر*
۰/۴۱	۰/۵۴	۱,۶۹۰	۰/۵۶	۳	وام و سهام
۵/۸۳	۷۲/۹۲	۱,۱۶۰,۸۷۱	۱۶/۹	۹۱	مجموع

مأخذ: بانک Negara مالزی، ۲۰۰۴ (BNM).

* Venture Capital

۲-۴. مشوق‌ها و کمک‌های مالی به شرکت‌های کوچک و متوسط

بانک‌های ارائه‌دهنده کمک‌های مالی و مشوق به شرکت‌های کوچک و متوسط عبارتند از:

۱. بانک Negara.

۲. بانک بنگاه‌های کوچک و متوسط،

۳. بانک پرتانیان مالزی،

۴. توسعه امور مالی صنعتی برهاد مالزی (MIDF)،

۵. بانک توسعه صباح،

۶. بانک ERF.

۷. بانک جبران بدهی سرمایه‌گذاری برهاد مالزی.

برخی از نمونه‌های بارز کمک‌های مالی در زیر معرفی شده است:

۱. وجوه ویژه بانک Negara

وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی انواع مختلفی از کمک‌های مالی را ارائه می‌دهند. وام‌های آسان^۱ ارائه شده توسط بانک Negara یکی از این انواع است. وام‌های آسان در اینجا وام‌هایی با نرخ بهره ۳/۷۵ تا ۶ درصد است که نسبت به بازار نرخ بهره کمتری دارند. این وام به‌عنوان سرمایه در گردش برای گسترش کسب‌وکار در نظر گرفته شده است.

۲. تنخواه صنایع کوچک و متوسط

اندازه این بودجه ۶۷/۵ میلیارد رینگیت است و تقاضا برای این وام به بانک Negara ارجاع داده می‌شود.

۳. تنخواه جدید کارآفرینان

این بودجه تنها برای مصارف خاصی از قبیل توسعه کسب و کار در مناطق محروم و روستایی است.^۱ اندازه این بودجه ۲/۸۵ میلیارد رینگیت است. تقاضا برای این وام به بانک Negara انتقال داده می‌شود.

۴. تنخواه برای توسعه شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش مواد غذایی

این وام به منظور افزایش ظرفیت تولید در بخش کشاورزی، دامداری و شیلات است. اندازه این بودجه ۱/۳ میلیارد رینگیت است که تقاضا برای این وام به بانک Pertanian مالزی (بانک کشاورزی) انتقال داده می‌شود.

۵. بودجه احیا و بازسازی کسب و کارهای کوچک و متوسط

این بودجه در چارچوب طرح احیای بدهی‌های کوچک به بازسازی و یا فراهم کردن وام جدید برای شرکت‌های کوچک و متوسطی که در حل و فصل بدهی‌های خود با دشواری مواجه هستند، اختصاص می‌یابد و به عنوان سرمایه در گردش برای گسترش کسب و کار مورد استفاده قرار می‌گیرد. حجم این بودجه ۲۰۰ میلیون رینگیت است و تقاضا برای این وام به بانک Negara ارجاع داده می‌شود.

۶. تنخواه پروژه کارآفرین مناطق ویژه

بودجه کسب و کارهای مناطق محروم که به پروژه‌های انجام شده توسط دولت و یا سازمان‌های دولتی برای رفع بیکاری و فقر اعطا می‌شود. اندازه این بودجه ۳۰۰ میلیون رینگیت، دوره بازپرداخت آن ۵ سال و با نرخ بهره ۵ درصد است. تقاضا برای این وام به بانک ERF انتقال داده می‌شود.

۷. وام پروژه‌های کامپیوتری کردن شرکت‌های کوچک و متوسط

این وام کم‌بهره توسط مؤسسات کسب و کار مالزی و مرکز توسعه امور مالی صنعتی برهاد مالزی جهت کامپیوتری کردن شرکت‌های کسب و کار در نظر گرفته می‌شود.

۳-۴. سایر مؤسسات ارائه‌دهنده خدمات

به غیر از موارد فوق، سازمان‌های دولتی زیر نیز وام‌های آسان و کم‌بهره‌ای به شرکت‌های کوچک و متوسط ارائه می‌کنند:

۱. مؤسسات کسب‌وکار مالزی: تهیه وام برای اتوماسیون کارخانه‌ها و انتقال کارخانه‌ها از حالت تولید یکنواخت به پارک‌های صنعتی تعیین شده.
۲. تنخواه شورای اعتماد مردم بومی مالزی:^۱ بودجه پرورش کارآفرینان مناطق محروم از طریق آژانس دولتی شورای اعتماد مردم بومی مالزی که تحت نظارت وزارت کار و توسعه تعاون قرار دارد. برای کسب‌وکارهای کوچک و متوسط، حد این بودجه ۱۰,۰۰۰ رینگیت و برای کسب‌وکارهایی که دارای حق استفاده از اسم تجاری است (فرانشیز)، حد بودجه ۱ میلیون رینگیت است. دوره بازپرداخت ۱۰ سال با نرخ بهره ۶ تا ۷ درصد است.

۴-۴. کمک‌های مالی بلاعوض و مشوق‌ها

وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی نیز کمک‌های مالی و مشوق‌هایی را به کسب‌وکارهای کوچک و متوسط ارائه می‌دهند که برخی از آنها عبارت است از:

- شرکت توسعه تجارت خارجی مالزی (MATRADE)،^۲
- شرکت تولیدی ملی (NPC)،^۳
- سازمان توسعه صنعتی مالزی (MIDA)،^۴ این سازمان تنها مشوق‌های مالیاتی را فراهم می‌کند.
- وزارت کار و توسعه شرکتی (MECD)،^۵
- وزارت کشاورزی (MOA)،^۶
- وزارت علوم، فناوری و نوآوری (MOSTI)،^۷
- وزارت توسعه روستایی (MRD)،^۸
- سازمان توسعه فناوری مالزی (MTDC)،^۹
- مدیریت سرمایه‌گذاری برهاد مالزی (MAVCAP)،^{۱۰}

نمونه‌های بارز کمک‌های مالی در قالب طرح مؤسسات کسب‌وکار مالزی به شرح زیر معرفی شده‌اند. این کمک‌ها به شرکت‌های کوچک و متوسط واجد شرایط که تمام شرایط مشخص شده در زیر را داشته باشند، تعلق می‌گیرند:

---

1. Majlis Amanah Rakyat
 2. Malaysia External Trade Development Corporation (MATRADE)
 3. National Productive Corporation (NPC)
 4. Malaysian Industrial Development Authority (MIDA)
 5. Ministry of Entrepreneur and Corporative Development
 6. Ministry of Agriculture
 7. Ministry of Science, Technology and Innovation
 8. Ministry of Rural Development
 9. Malaysia Technology Development Authority
 10. Malaysia Venture Capital Management Berhad

۴-۴-۱. شرکت‌های کسب‌وکار در ساخت و تولید مرتبط با خدمات صنایع

این کسب‌وکارها باید واجد موارد زیر باشند:

- خدمات توسعه محصول،
- تدارکات،
- زمینه طراحی محصولات،
- بازاریابی،
- مدیریت زیست‌محیطی،
- سترون‌سازی گاز، تعمیر و نگهداری ابزار اندازه‌گیری.

۴-۴-۲. کمک‌های بلاعوض برای بهبود محصول و فرآیندهای تولید

این کمک‌هزینه به‌طور معمول یارانه ۵۰ درصدی است که مورد نیاز شرکت‌های تولیدی و خدمات مربوط به کمک دولت صنایع است. حداکثر مقدار این کمک مالی ۵۰۰,۰۰۰ رینگیت است که این مبلغ کمک دولت برای جبران نیمی از هزینه‌های صرف شده توسط این شرکت‌هاست. بسیاری از کمک‌های مالی مؤسسه توسعه صنایع کوچک و متوسط کمک‌های تطبیقی مالی هستند.

محل مصرف واجد شرایط این وام‌ها عبارتند از:

- هزینه‌های انتقال فناوری،
- طراحی محصول و توسعه نمونه اولیه،
- آزمون محصول،
- هزینه‌های بازاریابی،
- خرید ماشین‌آلات و تجهیزات،
- هزینه‌های صرفه‌جویی در انرژی و کاهش زباله‌های صنعتی.

۴-۴-۳. بودجه تطبیقی برای صدور گواهینامه و سیستم مدیریت کیفیت

این کمک‌هزینه، ۵۰ درصد کمک مالی مورد نیاز شرکت‌های تولیدی و خدمات مربوط به تولید صنایع را پرداخت می‌کند. حداکثر مقدار این کمک‌هزینه ۲۵۰,۰۰۰ رینگیت است.

محل مصرف واجد شرایط عبارت است از:

- صدور گواهینامه ISO ۱۳۴۸۵، ISO ۱۴۰۰۰، ISO ۲۲۰۰۰،
- صدور گواهینامه استاندارد HACCP،
- گواهی حلال مانند MS 1500-2004،
- TS16949

- S5، شش سیگما،^۱

- استاندارد RoHS،

- GMP،

- دیگر هزینه‌های همراه برای صدور گواهینامه و مشاوره.

۴-۴-۴. طرح کمک‌های ویژه برای زنان کارآفرین

این طرح برای توسعه فعالیت زنان کارآفرین است که شامل یک بسته کمک مالی ارائه شده توسط وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دولتی مانند مؤسسه توسعه صنایع کوچک و متوسط، مؤسسه مارترید،^۲ مؤسسه توسعه تکنولوژی مالزی^۳ و سایر وزارتخانه‌ها می‌شود. این طرح برای شرکت‌های با نسبت مشخص شده یا بیشتر از زنان سهامدار در نظر گرفته شده است که توسط این زنان سهامدار مدیریت می‌شوند.

۴-۴-۵. اعطای کمک مالی برای به‌روزرسانی مهارت‌ها

این برنامه برای به‌روزرسانی مهارت‌های مدیریت در شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش‌های حساس مانند صنایع برق و الکترونیک، فناوری اطلاعات، طراحی صنعتی و مهندسی است. در حال حاضر مؤسسه توسعه صنایع کوچک و متوسط مالزی ۲۳ مرکز توسعه مهارت و ۱۲ مرکز ارائه‌دهنده آموزش‌های حرفه‌ای را ایجاد کرده است. هنگامی که کارمندان برای آموزش توسط مؤسسات آموزش به اینجا فرستاده می‌شوند، ۵۰ درصد از هزینه‌های آموزشی آنها توسط مؤسسه توسعه صنایع کوچک و متوسط مالزی پرداخت می‌شود. ۵۰ درصد هزینه‌های باقیمانده نیز در صورت کمک شرکت‌های کوچک و متوسط به صندوق توسعه منابع انسانی (HRDF) قابل مطالبه است.

۴-۴-۶. بودجه‌های در نظر گرفته شده برای کسب‌وکارهای در حال شروع

این کمک‌هزینه ۵۰ درصد از هزینه‌های مورد نیاز برای شرکت‌های تولید و خدمات مربوط به تولید صنایع را پرداخت می‌کند.

محل مصرف واجد شرایط عبارت است از:

- تهیه برنامه کسب‌وکار،

- انجام مطالعات امکان‌سنجی (توجیهی)،

- اجاره کارخانه و دفتر به مدت ۲۴ ماه،

1. S5, Six Sigma
2. MARTRADE
3. MTDC

- اجاره تجهیزات زیرساختی،

- هزینه‌های مربوط به توسعه نمونه اولیه.

برای ارتقای توان خرده مالکان مناطق محروم‌تر در صنعت تولید، تا ۸۰ درصد از هزینه‌های تولید به آنها پرداخت می‌شود (توجه داشته باشید که این پرداخت فقط تا ۳۱ می ۲۰۰۹ امکانپذیر بود). در هر صورت، حداکثر میزان اعطای این وام‌ها ۴۰,۰۰۰ رینگیت است.

۴-۵. کمک‌های مالی از دیگر منابع مؤسسه توسعه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط

۴-۵-۱. بودجه‌های توسعه بازار (MDG)

این کمک مالی تحت نظارت مؤسسه توسعه تجارت خارجی مالزی^۱ است. این کمک‌هزینه نیمی از هزینه‌های توسعه بازار خارج از کشور از قبیل مسافرت تجاری، تبلیغات، هزینه‌های شرکت در تجارت عادلانه و... را پرداخت می‌کند. ضوابط شرکت‌های واجد شرایط برای دریافت این کمک‌هزینه مشابه ضوابط کمک‌های مالی تطبیقی مؤسسه توسعه صنعت کسب‌وکارهای کوچک و متوسط است. شرکت‌هایی که مشارکت داشته باشند و یا آنهایی که در خارج از کشور تحت نظارت مؤسسه توسعه تجارت خارجی نمایشگاه برگزار می‌کنند، واجد شرایط هستند.

۴-۵-۲. بودجه ارتقای نام تجاری (BPG)

این یکی دیگر از بودجه‌های اعطایی تحت نظارت مؤسسه توسعه تجارت خارجی است که هدف آن ارتقای «نام تجاری» و بهبود تصویر مالزی در عرصه تجارت خارجی است. این کمک‌هزینه به‌طور خاص برای طراحی محصول و بسته‌بندی و ارتقای فعالیت‌های فروش در نظر گرفته شده است. این یک کمک مالی جذاب است به‌طوری که کمک مالی ۱۰۰ درصد را برای شرکت‌های کوچک و متوسط در انجام پروژه‌های مناسب فراهم می‌کند. میزان مبلغ اعطایی حداکثر یک میلیون رینگیت است. این کمک‌هزینه همچنین به‌عنوان یک کمک‌هزینه تطبیقی به شرکت‌های بزرگ قابل توسعه است. حداکثر مبلغ اعطایی در این رده ۲ میلیون رینگیت است.

۴-۵-۳. وام خرید فناوری (TAF)

این وام تحت نظارت صندوق توسعه فناوری مالزی برای استفاده در دستیابی به فناوری‌های پیشرفته مانند بیوتکنولوژی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مواد جدید، انرژی‌های جایگزین و فناوری کشاورزی در نظر گرفته شده است. هر شرکت کوچک و متوسط و یا شرکت‌های بزرگ با ۵۱ درصد و یا بیشتر سهام مالزی واجد شرایط برای این وام است. این نوعی کمک‌هزینه

تطبیقی است که ۵۰ درصد هزینه‌ها را پرداخت می‌کند. حداکثر میزان اعطای این وام ۲ میلیون رینگیت است.

۴-۵-۴. کمک مالی تجاری‌سازی تحقیق و توسعه (CRDF)

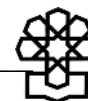
این یک کمک‌هزینه مالی از سوی مؤسسه توسعه فناوری‌های مالزی تأمین می‌شود. این کمک مالی تطبیقی به دانشگاه‌ها، مؤسسات تحقیقاتی و شرکت‌هایی که در تجاری کردن فعالیت‌های تحقیق و توسعه (R&D) نقش دارند، ارائه می‌شود. این کمک‌هزینه در ۴ مرحله تنظیم شده است به طوری که در آن ۵۰ تا ۷۰ درصد از هزینه‌ها برای هر مرحله پرداخت می‌شود. این مراحل شامل تحقیقات بازار، طراحی و توسعه نمونه اولیه، هزینه آزمایش، هزینه کسب حق ثبت اختراع و آزمون بازاریابی است. هدف این کمک مالی، توسعه فناوری‌های پیشرفته با منافع ملی بالا مانند فناوری‌های بخش بیوتکنولوژی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مواد جدید، انرژی‌های جایگزین و بخش کشاورزی می‌باشد. به طور معمول، این شرکت‌ها باید ۵۱ درصد یا بیشتر از حقوق سهام مالزی را داشته باشند، بدون در نظر گرفتن اینکه آیا آنها شرکت‌های کوچک و متوسط هستند و یا بزرگ هستند؟

۵. نظام مالیات در مالزی

۵-۱. مالیات شرکت‌های کوچک و متوسط

مالیات شرکت‌ها در مالزی به طور مداوم در چند سال گذشته کاهش یافته و در سال ۲۰۰۸ به ۲۶ درصد رسیده است. همچنین اعلام شده که در سال ۲۰۰۹ این مالیات کمتر شده و به ۲۵ درصد کاهش می‌یابد. مشوق‌های ویژه مالیاتی برای شرکت‌های کوچک و متوسط در دسترس هستند. در حال حاضر، انگیزه‌هایی به شرکت‌های کوچک و متوسط داده شده است به طوری که در آن تا ۵۰۰,۰۰۰ رینگیت درآمد مشمول مالیات، تنها ۲۰ درصد مالیات دارد و مقدار باقیمانده در نرخ مالیات بر شرکت اخذ خواهد شد. این انگیزه‌های مالیاتی تنها در شرکت‌های کوچک و متوسط با سرمایه بازپرداختی ۲/۵ میلیون رینگیت قابل اجراست.

سیاست جدید پرداخت مالیات انعطاف‌پذیرتر برای شرکت‌های کوچک و متوسط در بودجه سال ۲۰۰۸ اعلام شد. در گذشته تمام شرکت‌ها مجبور به پرداخت مالیات بر درآمد خود در اقساط ماهیانه قبل از تمام شدن سال مالی بودند. به عنوان یک کسب‌وکار کوچک و متوسط جدید، امکان پیدا کردن برآورد صحیح درآمد شرکت دشوار است، به دلیل اینکه کسب‌وکار به تازگی آغاز شده است. حتی در صورتی که مالیات برآورد شده کمتر از مالیات قابل پرداخت واقعی باشد، مجازات در نظر گرفته می‌شود. سیاست جدید، شرکت‌های کوچک و متوسط را از پرداخت مالیات تا دو سال

اول آغاز عملیات خود معاف کرد. بنابراین، این سیاست بدون هیچ زحمتی برای برنامه‌ریزی مالیاتی، رشد شرکت‌های کوچک و متوسط جدید را بیشتر کرد.

۲-۵. مشوق‌های مالیاتی مشترک

مشوق‌های مالیاتی در مالزی کاملاً جامع است. در زیر برخی از مشوق‌های مالیاتی رایج ذکر شده است. به طور کلی این مشوق‌های مالیاتی برای شرکت‌های بزرگ و شرکت‌های کوچک و متوسط در بخش تشویقی قابل استفاده است.

۱-۲-۵. وضعیت پیشگامان

این سیستمی است که ۷۰ تا ۱۰۰ درصد از درآمد مشمول مالیات را برای یک دوره ۵ تا ۱۰ ساله معاف می‌کند و در شرکت‌هایی با صنایع پیشرفته قابل اجراست. زمانی که به یک شرکت وضعیت پیشگامان اعطا شد، ۷۰ درصد از درآمد قانونی مشمول مالیات شرکت (درآمد پس از کسر هزینه‌های سربار و کسورات پایه) از مالیات معاف خواهد شد و تنها ۳۰ درصد درآمد باقیمانده آن شرکت مشمول پرداخت مالیات می‌شود. به عبارت دیگر، مالیات واقعی به‌جای ۲۶ درصد تنها ۷/۸ درصد خواهد بود. این قانون برای فناوری‌های پیشرفته کسب‌وکار و پروژه‌های مهم استراتژیک با وضعیت پیشگام به مدت ۱۰ سال تعلق می‌گیرد. برخی پروژه‌ها ممکن است به‌طور خاص مورد بررسی قرار گیرند و انگیزه‌هایی از طریق کسر مالیات به‌عنوان یک بسته به آنها ارائه شود. مواردی وجود دارد که در آن برخی پروژه‌ها، وضعیت پیشگامان را برای ۱۵ سال دریافت می‌کنند.

۲-۲-۵. کمک هزینه مالیاتی سرمایه‌گذاری (ITA)

به‌جای اعمال وضعیت پیشگامان، ممکن است در شرکتی کمک‌هزینه مالیاتی سرمایه‌گذاری اعمال شود. به‌طور کلی کمک‌هزینه مالیاتی سرمایه‌گذاری شرکت، ۶۰ درصد از محل مالیات بر هزینه‌های سرمایه‌ای برای یک دوره پنج‌ساله است که دریافت نمی‌شود. هنگامی که شرکت تولیدی سود خود را شروع کرد، پس از آن می‌تواند این کمک‌هزینه مالیاتی را در برابر ۷۰ درصد از درآمد قانونی خود جبران کند و تنها بر ۳۰ درصد درآمد قانونی باقیمانده مالیات پرداخت کند. این کمک‌هزینه مالیاتی را می‌توان در سال‌های نامحدود به‌کار برد تا زمانی که به‌طور کامل مورد استفاده قرار گیرد. این کمک‌هزینه مالیاتی برای پروژه‌هایی با میزان بالای سرمایه‌گذاری خوب است و گاهی اوقات ممکن است مدت‌زمان زیادی قبل از سوددهی طول بکشد. شرکت‌های با فناوری بالا و پروژه‌های مهم به ۱۰۰ درصد کمک‌هزینه مالیاتی برای مدت پنج سال مجاز هستند تا ۱۰۰ درصد از درآمد قانونی خود را جبران کنند.

۳-۲-۵. سرمایه‌گذاری ثابت

در مالزی سرمایه‌گذاری مجدد کمک‌هزینه مالیات بر سرمایه‌گذاری برای شرکت‌های بزرگ، کوچک و متوسط مجاز است. این کمک‌هزینه مالیاتی می‌تواند برای جبران ۶۰ درصد درآمد قانونی شرکت در سال بعد مورد استفاده قرار گیرد. این طرح تا زمانی که به طور کامل مورد استفاده قرار گیرد، می‌تواند اجرا شود.

۴-۲-۵. توالی کسب‌وکار

در مالزی مالیات بر ارث لغو شده است. بنابراین هیچ مسئله مالیاتی در رابطه با توالی کسب‌وکار وجود ندارد.

۳-۵. مشوق‌های مالیاتی برای شرکت‌های کوچک و متوسط

در ادامه دو مشوق مالیاتی فقط برای شرکت‌های کوچک و متوسط بیان شده است. تحت این طرح هر دو وضعیت فوق یعنی وضعیت پیشگامان و کمک‌هزینه مالیاتی سرمایه‌گذاری قابل اعطاست.

۱-۳-۵. انگیزه‌های مالیاتی برای شرکت‌هایی در برنامه پیوند صنعتی (ILP)

برنامه پیوند صنعتی به ویژه شامل فروشندگان تا شرکت‌های چند ملیتی از جمله شرکت‌های درگیر در ساخت قالب، ریخته‌گری، فورج^۱، عملیات حرارتی، قالب‌ریزی و سازه‌های پلاستیکی و بخش‌های دیگر ساخت قطعات می‌باشد. به این شرکت‌ها ممکن است وضعیت پیشگامان برای معافیت مالیاتی پنج‌ساله و یا ۶۰ درصد کمک‌هزینه مالیات بر هزینه‌های سرمایه‌ای خود به مدت پنج سال اعمال شود. شرکت‌های عضو طرح برنامه پیوند صنعتی با سطح جهانی استاندارد قیمت، کیفیت و ظرفیت تولید، واجد شرایط وضعیت پیشگامان برای معافیت مالیاتی ۱۰ ساله و یا ۱۰۰ درصد کمک‌هزینه مالیاتی سرمایه‌گذاری در هزینه‌های سرمایه‌ای خود به مدت پنج سال هستند.

۲-۳-۵. انگیزه‌های مالیاتی برای شرکت‌های کوچک

این انگیزه مالیاتی برای شرکت‌های کوچک با سهام ۶۰ درصد و یا بیشتر با سرمایه ۵۰۰,۰۰۰ رینگیت و یا کمتر است. این طرح بیشتر در مورد کسب‌وکارهایی است که بر محصولات اولیه مانند سبزیجات، کاکائو، محصولات دامی، فرآورده‌های شیلات، پرورش گل، تولیدات لاستیک، تولید روغن خرما، محصولات چوبی، طراحی روی پارچه، انواع پارچه دستباف، سرامیک و محصولات ظروف ارزش‌افزوده ایجاد می‌کنند. این شرکت‌ها برای وضعیت پیشگامان برای مدت پنج سال معافیت مالیاتی دارند و یا ۶۰ درصد کمک‌هزینه مالیاتی سرمایه‌گذاری در هزینه‌های سرمایه‌ای خود به مدت پنج سال دارند.

۱. فورج یک فرآیند اصلی برای شکل‌دهی قطعه توسط انواع قالب‌ها و ابزارها می‌باشد.

۶. سیاست‌های توسعه برنامه جامع کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در مالزی

(۲۰۱۲-۲۰۲۰)

در طول چند سال گذشته، دستور کار توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط عمدتاً توسط دولت و ازسوی شورای توسعه ملی بنگاه‌های کوچک و متوسط (NSDC)^۱ هدایت می‌شود. این شورا، مسئول رویکرد جامع توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط در کشور مالزی بود که بیش از ۱۵ وزارتخانه و ۶۰ سازمان را به‌سوی یک هدف مشترک گرد هم می‌آورد. برنامه جامع بنگاه‌های کوچک و متوسط^۲ که در سال ۲۰۱۲ منتشر شد، جهت سیاست توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط را تا سال ۲۰۲۰ ترسیم کرد. هدف این است که بنگاه‌های کوچک و متوسط را با شتاب دادن به رشد از طریق افزایش بهره‌وری و نوآوری بتوان به سطح بعدی منتقل کرد. برنامه جامع، علامت شروعی جدید در توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط با رویکردی جدید مبتنی بر نتیجه است، یک مفهوم از «طرح زندگی»، که مرتبط با تغییرات زمان و طرح‌هایی که به‌شدت مدافع مشارکت بخش دولتی و خصوصی است، باقی خواهد ماند.

۷. چالش‌های پیش روی شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی

صرفنظر از کشور مالزی، شرکت‌های کوچک و متوسط با مشکلات رایج در مورد بقای خود یا مزیت رقابتی مواجه هستند. این شرکت‌ها با چالش‌های بی‌شماری مواجه هستند. در سطح نظری، مطالعات، برخی از موانع رشد این شرکت‌ها را شناسایی کرده‌اند. بر طبق منابع در دسترس، بیشتر از ۵۰ درصد شرکت‌های کوچک و متوسط در عرض پنج سال اول فعالیتشان از بین می‌روند (احمد و سیت، ۲۰۰۹). در مورد مالزی هیچ رقم قابل اعتماد منتشر شده‌ای وجود ندارد، اما برآورد میزان ورشکستگی این شرکت‌ها در حدود ۶۰ درصد است. این آمار نشان‌دهنده این است که در مالزی، شرکت‌های کوچک و متوسط به‌عنوان شرکت‌های رقابتی برای ماندن در بازار با مسائل جدی و موانع زیادی مواجه هستند. درحال حاضر مالزی وارد اقتصاد مبتنی بر دانش شده است. چالش جهانی شدن، حرکت به سمت اقتصاد مبتنی بر دانش را برای مالزی به یک مسئله حیاتی تبدیل کرده است (بهاتیوآسی، ۲۰۱۰)^۳. در مقدمه برنامه هشتم مالزی ۲۰۰۱-۲۰۰۵، ماهاتیر محمد^۴ نخست‌وزیر سابق مالزی، گفت: «در طول برنامه هشتم طرح مالزی، ما در توسعه سریع فناوری حتی با چالشی بزرگ‌تر از جهانی شدن و آزادسازی تجاری روبرو خواهیم بود». «ما باید برای رسیدن به

1. National SME Development Council (NSDC)
2. Masterplan
3. Bhatiasevi
4. Mahathir

دورنمای ۲۰۲۰ و تبدیل شدن به یک کشور توسعه‌یافته، استراتژی توسعه‌ای خود را از ورودی محور^۱ به سوی سیاست دانش‌محور^۲ تغییر دهیم» (بهاتی‌واسی، ۲۰۱۰). به نظر می‌رسد به منظور دستیابی به دورنمای ۲۰۲۰ و تبدیل شدن به یک کشور کاملاً توسعه‌یافته و صنعتی، پیشرفت‌های آینده به‌طور عمده در توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط متمرکز باشد (عمر و اسماعیل، ۲۰۰۹). طبق گفته محمد و همکاران (۲۰۱۰) بسیاری از مطالعات قبلی در مالزی بر شناسایی چالش‌های مختلف شرکت‌های کوچک و متوسط در محیط جهانی متمرکز بوده است. براساس این مطالعات، شرکت‌های کوچک و متوسط باید به‌طور عمده بر چالش‌هایی مانند، رقابت با دیگر شرکت‌ها، رکود اقتصادی، موانع جهانی شدن، بهره‌وری پایین، فقدان منابع مالی، مشکل دسترسی به مدیریت کارآ، نبود فناوری و بار سنگین نظارت غلبه کنند. همچنین وان (۲۰۰۳) چالش‌های بسیاری را که در مواجهه با شرکت‌های کوچک و متوسط در محیط جهانی وجود دارند را برجسته کرده است، برای مثال، عدم تأمین مالی، بهره‌وری پایین، عدم وجود قابلیت‌های مدیریتی، دسترسی ضعیف به مدیریت و فناوری و بار سنگین نظارتی را می‌توان نام برد. تئو و چونگ^۳ (۲۰۰۸) استدلال کردند که موانع عمده توسعه کارآفرینی، عدم دسترسی به اعتبار، عدم موفقیت در دسترسی به کسب‌وکارهای رسمی و شبکه‌های اجتماعی است. محمد و همکاران (۲۰۱۰) مشکلات اصلی فراروی بنگاه‌های کوچک و متوسط را در مالزی شناسایی کردند که عبارت است از: فقدان دانش در مورد تکنیک‌های بازاریابی، نامگذاری تجاری (برندسازی)، شیوه حفظ وفاداری مشتریان و همچنین عدم ارتباط خوب با شرکت‌های محلی و بین‌المللی دیگر. علم و همکاران (۲۰۱۱) تصریح کردند که شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی با موانع اجتماعی مواجه هستند که مانع اصلی رسیدن به مزیت رقابتی است و در نتیجه بسیاری از بنگاه‌های کوچک و متوسط در مالزی در شناسایی و کسب فرصت‌های تجاری شکست می‌خورند.

در اقتصاد مبتنی بر دانش، به نظر می‌رسد مهمترین و حیاتی‌ترین منابع برای رشد سازمان در یک محیط رقابتی، سرمایه‌های فکری^۴ باشند. به اعتقاد دینگ و لی (۲۰۱۰)، در شرکت‌های مدرن در یک اقتصاد مبتنی بر دانش، سرمایه‌های فکری به تدریج در حال جایگزین شدن با دارایی‌های فیزیکی سازمان هستند. سازمان‌های مدرن و با فناوری‌های پیشرفته نه تنها به نوآوری محصولات و شناسایی کانال‌های بازاریابی نیاز دارند، بلکه آنها همچنین به افزایش توانایی‌های تحقیق و توسعه بازار و محصولات و توجه به مدیریت سرمایه فکری نیازمندند. لایتنر (۲۰۱۱) استدلال می‌کند که سرمایه فکری یک عامل بسیار مهم برای موفقیت سازمان و رسیدن به مزیت رقابتی است. بنابراین

---

1. Input-driven
2. Knowledge-driven
3. Teoh and Chong
4. Intellectual Capital

براساس بررسی ادبیات فوق، مشاهده می‌شود که سرمایه‌های فکری یک منبع بسیار مهم در اقتصاد مبتنی بر دانش هستند.

جمع‌بندی

بحث در مورد شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی نشان داد که این شرکت‌ها نقش مهمی را در توسعه اقتصادی ایفا می‌کنند. همان‌طور که اشاره شد این شرکت‌ها ۹۳/۸ درصد از شرکت‌های فعال در بخش صنعت، ۲۷/۳ درصد از کل تولیدات کارخانجات، ۲۵/۸ درصد ارزش‌افزوده تولید، ۲۷/۶ درصد از دارایی‌های ثابت و ۳۸/۹ درصد از استخدام نیروی کار این کشور را به‌خود اختصاص داده‌اند. همچنین شواهد نشان می‌دهند که این شرکت‌ها نقش مهمی را در اقتصاد ملی کشور مالزی برعهده دارند. این شرکت‌ها به‌طور عمده در بخش خدمات، کشاورزی و صنعت فعالیت می‌کنند، البته در فعالیت‌هایی مانند فرآوری و تولید مواد خام، به‌عنوان مثال در صنایع نساجی و پوشاک، مواد غذایی، نوشیدنی‌ها، چوب، لاستیک، نفت، فلزات، مونتاژ و ساخت لوازم الکتریکی و الکترونیکی و... نقش زیادی دارند.

در مالزی به‌منظور تقویت شرکت‌های کوچک و متوسط برنامه‌ها و امکاناتی در جهت ارتقای عملکرد و توان رقابتی آنها ارائه شده است. در این ارتباط، دولت مالزی به‌طور دائم برای توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط منابعی را اختصاص می‌دهد. دولت علاوه بر حمایت‌های بزرگ مالی، نهادها، دستگاه‌ها و دیگر برنامه‌های حمایتی مانند احداث بانک بنگاه‌های کوچک و متوسط، مؤسسه بنگاه‌های کوچک و متوسط و... را ایجاد کرده است تا از طریق نهادهای مذکور زمینه راهنمایی‌ها، ارتقای فعالیت‌های بنگاه‌های کوچک و متوسط، بهره‌وری تولید، گسترش فعالیت‌های تحقیق و توسعه تولید محصولات را فراهم آورد.

یکی از نکاتی که باید به آن توجه داشت این است در هر منطقه با توجه به پتانسیل آن بیش از یک نوع شرکت وجود دارد و دولت مالزی از آنها حمایت کرده است. به‌عنوان مثال دو ایالت سلانگور و پولائو پینانگ، کانون شرکت‌های کوچک و متوسط بخش صنعت برق و الکترونیک مالزی هستند، البته نباید غافل بود که بسیاری از این شرکت‌ها با چالش‌های متعددی از جمله موانع اجتماعی، فقدان دانش در مورد تکنیک‌های بازاریابی، نامگذاری تجاری (برندسازی)، شیوه حفظ وفاداری مشتریان و همچنین عدم ارتباط مناسب با شرکت‌های محلی و بین‌المللی دیگر مواجه هستند که به‌نظر می‌رسد بیشتر از اینکه مسائل خارجی باشد، مسائل داخلی است و این شرایط بسیار شبیه ایران است که بسیاری از شرکت‌های کوچک و متوسط با آن مواجه هستند.

البته کشور مالزی برای حل مشکلات این شرکت‌ها تدابیر مختلفی از جمله تغییر در سیستم تأمین

مالی این شرکت‌ها مانند افزایش مبلغ وام شرکت‌های کوچک و متوسط را اتخاذ کرده است به‌عنوان مثال مثال تا پایان سال ۱۹۹۹ نسبت تأمین مالی بنگاه‌های کوچک و متوسط در برابر مبلغ کل وام بانک‌ها ۳۰/۱ درصد بود که در پایان سال ۲۰۰۶ این نسبت به ۴۴/۵ درصد افزایش پیدا کرده است. این امر نشان می‌دهد که کمک بانک‌ها در تأمین منابع مالی شرکت‌های کوچک و متوسط افزایش یافته است، البته برخی از این تشویق‌ها و وام‌ها تنها برای مصارف خاصی از قبیل توسعه کسب‌وکار در مناطق محروم و روستایی بوده است.

یکی از مسائل دیگر کاهش سیستم مالیاتی این شرکت‌ها بوده است به‌طوری که مالیات شرکت‌ها در مالزی به‌طور مداوم در چند سال گذشته کاهش یافته و در سال ۲۰۰۸ مالیات شرکت‌ها ۲۶ درصد شده است. همچنین اعلام شد که در سال ۲۰۰۹ این مالیات کمتر و به ۲۵ درصد کاهش می‌یابد. از موارد دیگر می‌توان به معافیت مالیاتی شرکت‌های جدیدالتأسیس برای مدت پنج سال اشاره کرد. امید است مسئولان و مدیران با توجه به تجربیات کشور مالزی که طی سال‌های اخیر رشد اقتصادی زیادی داشته است، سیاست‌ها و رویکردهایی را در جهت بهبود و توسعه کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در ایران اتخاذ کنند.

منابع و مآخذ

1. Alam, Syed Shah, Jani, Mohd Fauzi Mohd, Senik, Zizah Che and Domil, Ahmad Khairy Ahmad, (2011). Assessing Barriers of Growth of Food Processing SMIs in Malaysia: A Factor Analysis. *International Business Research* Vol. 4, No. 1; January 2011.
2. Bank Negara Malaysia, 'BNM' (2004). "National SME Council Meeting", Press Release, Bank Negara Malaysia.
3. Bhatiasevi, Veera, (2010). The Race towards a Knowledge Based Economy A Comparative Study between Malaysia and Thailand. *International Journal of Business and Management*, 114.
4. Hashim, M.K. and Abdullah, M.S. (2000). Developing SMEs taxonomies in Malaysia. *Malaysian Management Journal*, June/Dec, 4(1), pp.43-50.
5. Hooi, L.W. (2006). Implementing e-HRM: The readiness of SME manufacturing company in Malaysia. *Asia Pacific Business Review*, Vol.12, No.4, 465-485.
6. Kassim, Zorah Abu and Sulaiman, Mohamed, (2011). Market Orientation And Leadership Styles Of Managers In Malaysia. *International Journal of Leadership Studies*, Vol. 6 Iss. 2.
7. Khalique, M. Isa, A. Shaari, J.A.N. and Ageel, A. (2011). Challenges Faced BY the Small and Medium Enterprises (SMEs) in Malaysia: an Intellectual Capital Perspective. *International Journal of Current Research*. Vol. 33, Issue, 6, pp.398-401, June.
8. Leitner, Karl-Heinz, 2011. The effect of intellectual capital on product innovativeness in SMEs. *International Journal of Technology Management*, vol53, No.1.
9. Ministry of International Trade and Industry, 'MITI' (1996). "Second Industrial Master Plan, 1996–2005 — Executive Summary", MITI, Malaysia, pp. 10–13.
10. Muhammad, Mohd Zulkifli, Char, Abdul Kamal, Yaso, Mohd Rushdan bin and Hassan Zakiah, (2010). Small and Medium Enterprises (SMEs) Competing in the

- Global Business Environment: A Case of Malaysia. *International Business Research*, Vol.3, No1.
11. Omar, S.S. Arokiasamy, L. Ismail, M. (2009). The Background and Challenges Faced by the Small Medium Enterprises. A Human Resource Development Perspective. *International Journal of Business and Management*. Vol. 4, No. 10.
  12. Omar, Siti Sarah bt. and Ismail, Maimunah, (2009). The Background and Challenges Faced by the Small Medium Enterprises. A Human Resource Development Perspective *Journal of Business and Management* vol4, No.10.
  13. Ong, Jeen Wei, Ismail, Hishamuddin and Yeap, Peik Foong, (2010). Malaysian Small and Medium Enterprises: The Fundamental Problems and Recommendations for Improvement. *Journal of Asia Entrepreneurship and Sustainability*, Vol.VI, issue 1.
  14. Radam, Aalias, Abu, Bmimi Liana and Abdullah, Camin Mahir, (2008). Technical Efficiency of Small and Medium Enterprise in Malaysia: A Stochastic Frontier Production Model. *Int. Journal of Economics and Management* 2(2).
  15. Saleh, A.A. and Ndubisi, N.O. (2006). An Evaluation of SME Development in Malaysia. *International Review of Business Research Papers*. Vol.2. No.1 August 2006 pp.1-14.
  16. Saru, E. (2007). Organizational learning and HRD: how appropriate are they are for small firms? *Journal of European Industrial Training*, Vol. 31, No. 1, pp. 36-51.
  17. SME Annual Report (2006), National SME Development Council. Kuala Lumpur.
  18. SMIDEC. (2008). Promoting Innovation –led and Technology –Driven SMEs. Paper presented in Asia Pacific Conference of Technology and Technology Entrepreneurship.
  19. Teoh, W. M. Y. & Chong, S. C. (2008). Improving women entrepreneurs in small and medium enterprises in Malaysia: policy recommendations. *Communication of the IBIMA*, 2, 31-38.
  20. Thurasamy, Ramayah, Mohamad Osman, Omar Azizah, and Marimuthu Malliga, (2009). Technology Adoption among Small and Medium Enterprises (SME's A Research Agenda. *Proceedings of World Academy of Science, Engineering and Technology* Volume 41.
  21. Minato – Ku (2008), Small and Medium Enterprise Development Poli Cies in 6 ASEAN Countries, Organization for Small and Medium Enterprises and Regional Innovation, Japan.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۳۰۲۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: وضعیت شرکت‌های کوچک و متوسط در مالزی

نام گروه: مطالعات محیط کسب‌وکار

تهیه و تدوین‌کنندگان: مرتضی اکبری، حجت شکیبا

ناظر علمی: سیدامیر سیاح

متقاضی: معاونت پژوهش‌های اقتصادی

ویراستار تخصصی: مریم احمدیان

ویراستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی:

۱. شرکت‌های کوچک و متوسط

۲. محیط کسب‌وکار

۳. کارآفرینی

تاریخ انتشار: ۱۳۹۲/۳/۲۵